

Frans Gustaf Oskar Högman, f. i Dala 29 juli 1851, son av hem.-äg. Lars H. och Sara Jonsdotter, int. i Skara sk. 63, stud. i Upps. 71, teor. teol. ex. 73, prakt. 74, prv. 75, tjänstgjort i S. Björke, V. Kleva och Bitterna, kom. i Bitterna 82, tilltr. 83, kom. i Götlunda 93, tilltr. 94, khde i Åsled 97, tilltr. 99, khde i Fredsberg 1909, död före tillträdet 2 april 1910.

Gift 76 m. Emma Josefina Jonsson, f. 50, d. 1915, dotter till lantbr. Johan J. och Johanna J.

Barn: Hulda Hildegard, f. 77, översköterska vid Maria sjukhus, Stockholm.

Gunnar Leopold, f. 78, veterinär, Mariefred.

Folke Gottfrid Valdemar, f. 80, överläkare vid lasarettet i Halmstad.

Ellen Maria Elisabet, f. 82, husföreståndarinna, Göteborg.

Signe Hildur Vendela, f. 84, folkskollär. i Skara.

Gunhild Sara Josefina, f. 89, husföreståndarinna, Skara.

Karin Valborg Ingegerd, f. 92, folkskollär. i Göteborg.

Edith Ingeborg, f. 96, folkskollär. i Göteborg.

En minnestecknare yttrar om H.: »Hans predikningar voro väl utarbetade, bibliska, praktiska, personligt träffande med många fyndiga vändningar och bilder, som voro ägnade att göra framställningen åskådlig och påtagligt enkel. Utförandet var kraftigt, livfullt och anslående. Han kan betecknas som en av stiftets främsta andliga talare på sin tid, och kyrkobesökare från ganska avlägsna trakter kommo ej sällan för att höra honom.»

Ehuru H. var en stor och eftersökt predikant, blev han dock ej någon andlig ledare i egentlig mening. Väl var han kraftfull, orädd, energisk och strängt målmedveten, men i kraften framträdde understundom något häftigt och hänsynslöst. Som vän var han att lita på, i umgänget humoristisk och jovialisk, mot folket gemytlig och vänlig, och som

han därtill ägde stor praktisk duglighet, hade han i församlingarna lätt att genomdriva det han ansåg vara gagneligt. Att Tiarps nya, vackra kyrka kom till stånd, berodde i mycket på hans energi och förmåga att övertyga.

I både kyrkligt och politiskt hänseende var han strängt konservativ, intog i fråga om både bekännelsen och kyrkoordningen en fast ståndpunkt och var en fiende till alla friare och lösare riktningar. Vile ej veta av några nya verksamhetsformer på församlingslivets område, enär han ansåg dem onödiga, vartill ock kanske tillkom ett visst tröghetsmoment. Det nya ansåg han leda förr eller senare till separatism. Med misstro betraktade han allt föreningsväsen.

»H. var en god make och fader, och hans familjeliv var i allo lyckligt», säger förut citerade minnestecknare. — H. hade en imponerande gestalt, som samlade uppmärksamhet omkring honom, var han gick fram, lång, ståtlig, kraftfull, korpulent med högburet huvud, frisk ansiktsfärg, bruna polisonger.

Omedelbart före flyttningen från Åsled avled han i lunginflammation, men hans stoft gravsattes å Fredsbergs kyrkogård under allmänt och stort deltagande.